

Calavereta al Senyor dels Deures

Maria C. C.

Els xiquets anaven jugant
plens de felicitat

estaven cridant:
s'acosta el dia dels morts
que comence la celebració!

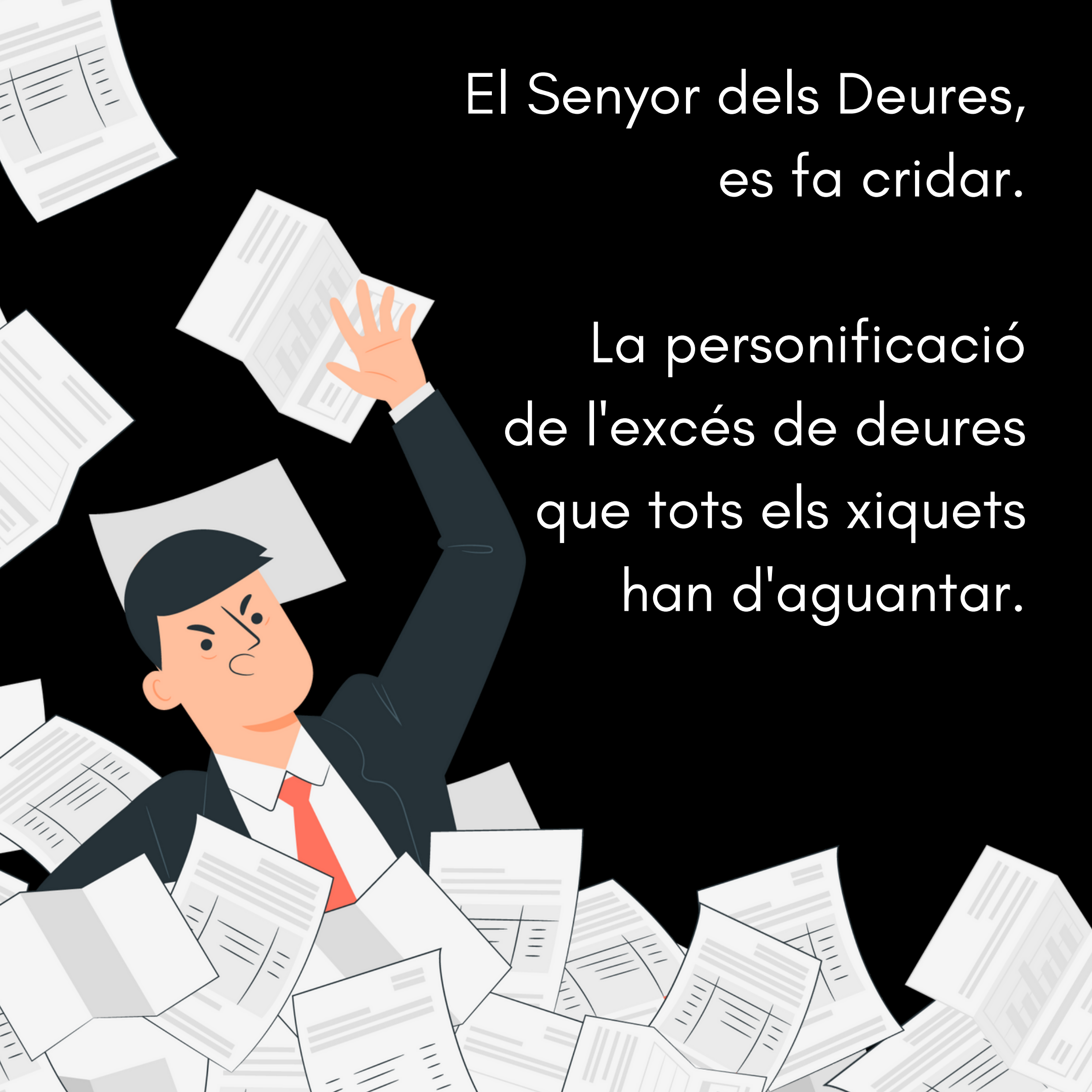
De sobte va aparéixer
un senyor ben plantat
amb un elegant vestit negre
i molt ben pentinat,

Davant tots es va presentar.
Els xiquets amb espant
van córrer sense veure's,
però no podien escapar
del Senyor dels Deures.

El Senyor dels Deures,
es fa cridar.

La personificació
de l'excés de deures
que tots els xiquets
han d'aguantar.

Sense escapatòria
es van posar a cridar:

**Venen el deures,
ens han d'ajudar!**

Des de casa d'una veïna
va eixir La Catrina
amb tota la seua esplendor
I va convidar a ballar,
al temut senyor.

La plaça es va omplir
de crits d'emoció:

**Menys deures
i més diversió!**

Un poema
de Maria C. C.
de 12 anys

